



חוויה בשולחן שבת

פרשת בהעלותך

צאת החג	כניסת החג
20:32	19:20 חיפה
20:30	19:25 תל אביב
20:28	19:10 ירושלים
20:28	19:28 באר שבע

מקום מרכזי לפרשת השבוע בשולחן השבת, במהלך הסעודה. בהכנה קלה, ניתן "לשדרג" את הרעיון הקצר ולהפוך אותו **לחוויה חינוכית מעצימה**, שבאמצעותה נעביר לילדים מסרים חינוכיים, תוך **העשרת השיח התורני** בשולחן שבת. לפניכם 3 "מערכים" לשולחן שבת.

סעודה ראשונה קיחת הלויים

שלב
1



שאלה שנעלה לשיח בשולחן שבת:
בפרשתנו כתוב: "קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרתם" [ח, ו]. נשאלת השאלה: **מה ביאורה של קיחה זו? ולשם מה נצרכה?**

שלב
2



ניתן לבני המשפחה לנסות ולענות על השאלה.
השיח יעורר דיון בשולחן שבת. נקודות להכוונת הדיון:
1. נתן לילדים לחשוב על משמעויות נוספות ל"קיחה".
2. נכוון אותם לחשוב אודות מקומות נוספים שבהם נוקטים בפועל 'קיחה'.

שלב
3



- לאחר מכן נשיב את תמצית התשובות שלפניכם:**
- **אונקלוס:** "קריב ית ליואי מגו בני ישראל". תקרב את הלויים מתוך בני".
 - **רש"י:** "קחם בדברים, אשריכם שתזכו להיות שמשים למקום".
 - **רבי אליהו מזרחי:** "לא קיחה ממש, שפירושו מלשון קנין וכניסת הדבר תחת רשותו, כי הלויים לא נקנו לו ולא נכנסו תחת רשותו".
 - **מהר"ל (גור אריה):** "דאין שייך לומר על האדם 'קיחה', מפני שהאדם ברשות עצמו".
 - **בכור שור:** "לאחר שהוקם המשכן וסידר הדגלים, וסידר הדלקת הנרות, ציווה הקב"ה לקחת הלויים, להבדילם לעבודת המשכן ולנושא".
 - **כלי יקר:** "קח אותם לשם שררה... וביאור הענין, שלשלושה דברים נבחרו הלויים: שנים לשעבוד, ואחד לשררה. שנים לשעבוד היינו שעבוד טורח גופם לעבוד ולמשא ושעבוד מסירת גופם לכפרה על בני ישראל, כמו שנאמר 'ואתנה את הלויים נתונים לאהרן ולבניו... לעבוד את עבודת בני ישראל באוהל מועד', היינו עבודת משא, 'ולכפר על בני ישראל', כי אשמת העם תלוי בראשיהם... אבל כשהזכיר לשון לקיחה שהקב"ה לקחם מעצמו בלא נתינת יעקב, היינו **לקיחה של שררה** אשר היתה בבכורות ונפסלו ונתינה השררה ללויים, ועל זה אמר 'תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אותם לי, ואקח את הלויים תחת כל בכור...'. וגו'.
 - **אור החיים:** "קחם בדברים (רש"י), ונראה שנתכוון לומר שיבדילם מישראל ולעשות להם מחנה לוויה לצד הצורך בטהרתם יותר מבני ישראל, והעד מה שגמר אומר וטהרת אותם, הרי שבצורכי טהרה הכתוב מדבר".

אפשרויות להרחבה:

לשאל את המשתתפים: מה אנו לומדים מהתשובות. **מומלץ לעשות סיכום התשובות בקצרה. נקודה להדגשה: חשיבות וייחודיות הלויים**

שלב
4



חוויה בשולחן שבת



פרשת בהעלותך

סעודה שניה **ביאור בקשת הטמאים לאכול מקרבן הפסח**



שאלה שנעלה לשיח בשולחן שבת:

אנשים טמאים רצו להקריב את קרבן הפסח ופנו למשה ואמרו: "למה נגרע לבבתי הקריב את קרבנו ה' בַּמַּעֲדוֹ" [ט, ז]. נשאלת השאלה: **מה ביאור בקשתם? מדוע שיהיה להם מותר לאכול מהקרבן?**

שלב 1



ניתן לבני המשפחה לנסות ולענות על השאלה.

השיח יעורר דיון בשולחן שבת. נקודות להכוונת הדיון:

1. נסביר להם את ייחודיות 'פסח מצרים' [קרבן הפסח שהקריבו טרם יציאתם משם].
2. נמקד אותם לחשוב על אפשרויות ונימוקים שכן יקריבו את קרבן הפסח.

שלב 2

לאחר מכן נשיב את התשובות שלפניכם:

- **רש"י:** "אמר להם: אין קדשים קרבים בטומאה. אמרו לו: **יזרק הדם עלינו בכהנים טהורים ויאכל הבשר לטהורים?** אמר להם: עמדו ואשמעה, כתלמיד המובטח לשמוע מפי רבו".
- **בכור שור:** "הלא יכולים לשלח לשחוט ולזרוק, ולערב נאכל, **שהרי אנו טמאים לנפש אדם, ואין אנו צריכים כפרה לאכול בקדשים**, שאם היינו זבים ומצורעים שלא נטהרו, ולא היינו יכולים לאכול עד למחר לאחר זמן פסח, שכבר עבר זמן אכילת פסח, או שהיה רביעי או חמישי לטהרתנו, שלא נוכל ליטהר עד שיעבור זמן הפסח, לא היינו מדברים".
- **חזקוני:** "למה אין אנו רשאים לאכול קדשים בטומאה, **הרי אשתקד אכלנו הפסח במצרים**, אפילו בטומאה והטעם שעדיין לא הוזהרו".
- **רא"ש:** "בזה טעו, שהיו סבורים כיון דלעיל גבי הפסח כתיב **'במועדו' דרשינן אפילו בטומאה**. ואינו כן דאפילו טומאה דחווה דוקא בצבור אבל ביחיד לא. וזה שאמר הכתוב 'איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם' ודרשינן איש נדחה ואין צבור נדחין...".
- **ספורנו:** "מאחר שהיתה **טומאתנו לדבר מצוה למה תהיה גוררת עבירה**".
- **כלי יקר:** "והבינו האנשים מדקאמר משה אל בני ישראל לעשות הפסח במועדו, אפילו בטומאה ולא להם בפרטות, שמע מינה שהוציא אותם מן הכלל, דאם לא כן למאי נפקא מינה אמר לבני ישראל לעשות הפסח, והלא כבר הם מצווין ועומדים. **אלא שבא למעט הטמאים היחידים, על כן אמרו 'למה נגרע'.**"

שלב 3

אפשרויות להרחבה:

לשאל את המשתתפים: מה אנו לומדים מהתשובות. **מומלץ לעשות סיכום התשובות בקצרה**, תוך הבנה - מה נוכל לקחת מכך לחיינו ביום יום, מה נוכל ללמוד מכך לעצמינו. **נקודות להדגשה:** **דבקותם בעבודת ה' ורצונם בכל דרך לנסות ולמצוא פתרון**, שיאפשר להם להקריב את קרבן הפסח ולהשלים את ההסירו.

שלב 4



חוויה בשולחן שבת

אחת.
שאלתי
למדת נענתי ונהנתי

פרשת בהעלותך

סעודה שלישית **דברי מרים לאהרון, על אודות האשה הכושית**



שאלה שנעלה לשיח בשולחן שבת:

בסיום פרשתנו כתוב "וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל אֲדֹת
הָאִשָּׁה הַכֹּשִׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי אִשָּׁה כֹּשִׁית לָקַח" [יב, א].
נשאלת השאלה: **מה דיברה מרים עם אהרון?**

שלב
1



ניתן לבני המשפחה לנסות ולענות על השאלה.

השיח יעורר דיון בשולחן שבת. בקודות להכוונת הדיון:

1. נסביר לילדים את חשיבותה של ברכת כהנים.
2. נכוון אותם לחשוב על ייחודו וקדושתו של הנזיר.
3. נמקד אותם לחשוב על המשותף שבין נזיר לבין כהן.

שלב
2

לאחר מכן נשיב את תמצית התשובות שלפניכם:

- **בכור שור:** משה לקח אשה מבנות כושים. הם תמהו על שלא מצא אשה מבנות ישראל, ומדוע לקח אשה מבנות הכושים הערלים. הם ראו זאת בעין שלילית, ותלו זאת בדיבור הקב"ה עמו.
- **חזקוני:** מרים ראתה שצפורה לא היתה מתקשטת בתכשיטים. ציפורה שאלה את מרים אם אין אחיה מקפיד, ומכאן ידעה מרים וסיפרה זאת לאהרון. **הם תמהו מדוע משה פירש כעת מאשתו, וסברו שכנראה משום שהיתה כושית.**

שלב
3

- **רבי חיים פלטיאל:** הם דיברו על פרישות משה מאשתו. הם סברו שאין הקב"ה מסכים עימו בכך, ותמהו, שהרי עליהם שרתה שכינה ולא הזהיר אותם הקב"ה שיפרשו. הם אמרו: 'הרק אך במשה דבר?' וכי סבורים אתם שפירש מאשתו עבור השכינה? 'הלא גם בנו דבר' ולא פרשנו, אלא פירש מתוך שהיתה כושית.

חשוב לכם להיכנס לשבת באוירה רגועה?
מעוניינים לרתום את הילדים להכנות
ולהיערכות לשולחן שבת?
חשוב לך הגיבוש המשפחתי?
אם כן, הקורס הדיגיטלי

שבת חלום בשבילך

השתלמות עוצמתית שתהפוך את
השבת למעמד מרומם ומאחד



לפרטים לחצו כאן.

והצטרפו לאלפים ששידרגו את שולחן השבת

**וַיַּעַשׂ כֵּן אֶהְרֹן אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּנְחָה
הַעֲלָה נִרְתִּיָּה [ח, ג]**

רש"י: להגיד שבחו של אהרן, שלא שינה

הגר"א מוילנא ביאר את משמעות דברי רש"י 'שלא שינה'. אהרון לא שינה מדרך קיום המצוה בפעם הראשונה, לא ביחסו ולא ברגשותיו.

במשך 39 שנים שהדליק את המנורה **מידי יום ביומו**, לא נעשתה עליו העבודה לטורח, או הרגל ושגרה. בכל יום הוא הדליק באותה התלהבות שבה הדליק בפעם הראשונה, כך עשה כל הזמן, ללא שינוי.